

Soa-poli

COColumn door Joep van Zijl

‘Met hoeveel mannen heeft u de laatste zes maanden seks gehad,’ vroeg de medewerkster van de soa poli. Terwijl ik in gedachten mijn seksuele uitspattingen naliep en daarbij vooral zo serieus mogelijk bleef kijken, groeide tegelijkertijd mijn verbazing over deze vraag. Want wat deed het er eigenlijk toe of ik van twee of dertig kerels had genoten. Een contact is immers al voldoende om iets op te lopen.

In ieder geval met één, antwoordde ik bijdehand. De sociaal verpleegkundige aan de andere kant van de tafel was duidelijk niet in de stemming voor een grapje. ‘Ik heb nog meer te doen,’ zei ze geïrriteerd. Een argument waar ik, na ruim een uur zitten in de wachtkamer, weinig tegenin kon brengen. Ik begon daarom opnieuw met tellen maar kon mijn eigen opwinding over de vraag naar het exacte aantal maar moeilijk onderdrukken.

Al drie dagen ben ik bezig om dit bastion van penis, anus en vagina-onderzoekers binnen te komen, ging het door mijn hoofd. Toen ik mij maandag om half negen voor de eerste keer meldde, bleek dat de nummers één tot en met tien al vergeven waren. ‘Er kunnen hier dagelijks maximaal tien nieuwe mensen zonder afspraak terecht,’ luidde het antwoord van de receptioniste onverbiddelijk.

Ze was duidelijk immuun voor de wanhopige ‘ik heb misschien een soa’ blik en richtte haar ogen alweer op de volgende bezoeker. Die werd net als ik naar huis gestuurd en samen dropen we af richting tramhalte. ‘Best een lekker ding,’ dacht ik nog toen we op lijn 3 stonden te wachten. ‘Ook zo’n jeuk aan je lul,’ leek me echter niet de ideale openingszin. Na een vriendelijk knikje tegen de bestuurder keerde ik daarom in alle stilte huiswaarts.

De volgende ochtend probeerde ik het opnieuw. Ik was er een half uur eerder maar viste weer achter het net. Terwijl ik opweg naar mijn werk over de volgende smoes tegenover mijn baas nadacht, vroeg ik me af of die leuke jongen vandaag wel tot de wachtkamer was doorgedrongen. Of had hij inmiddels toch de soa-poli gebeld voor een afspraak, hetgeen betekent dat hij niet eerder dan volgende week donderdag aan de beurt kon zijn. Zolang kon en wilde ik niet wachten en daarom zat ik er weer.

‘Als je de vraag over het aantal seksuele contacten echt niet wil beantwoorden, kunnen we die overslaan,’ zei de sociaal verpleegkundige ietwat kribbig. Daarna volgde een gemaakte glimlach die zich gelukkig niet opnieuw op haar gezicht vertoonde toen ik mijn broek liet zakken.

Alweer zo’n moment waarop je noodgedwongen het meest intieme met een wereldvreemde deelt. Laat de niet noodzakelijke vragen zoals die naar het aantal sekspartners daarom gewoon achterwege. Of zet een paar computers in de wachtkamer waar bezoekers via een persoonlijke inlogcode de vragenlijst voor hun intake invullen. Ze geven zo eerlijkere antwoorden en er blijft meer tijd over voor de soa test.

Zorg er vervolgens voor dat mensen hun uitslag met diezelfde inlogcode via internet kunnen raadplegen. Mensen hoeven na hun onderzoek dan niet uren het nummer van de poli te draaien om de uitslag te krijgen. Bovendien kunnen ze de testresultaten opvragen op een voor hen geschikt moment. Medewerkers van de poli houden zo opnieuw extra tijd over voor soa testen. Zo kunnen meer mensen worden geholpen en zijn we eindelijk van die vervelende tien kaartjes af. In Amsterdam kan het dus waarom in de Hofstad niet.